

[Tinning]

lidt til kvindebevægelsens historie, vil vide, at der meget tidligt var forskellige opfattelser af målet med kvindefrigørelseskampen og også af, hvad ligestilling er for noget. Er det det med, at alle kan få et arbejde? Er det det med, at kvinderne kan få lov til at gøre det samme som mændene? Eller er det den lighed, der består i, at alle mennesker, mænd som kvinder, får lov til at udfolde sig på egne betingelser og tilgodese egne værdier? Det er en helt anden ligestilling, og den handler netop ikke om, at man godt vil have lov til at gøre det samme, men at man vil have lov til at leve i frihed på egne betingelser og med egne værdier. Og det er selvfølgelig noget, som fru Birthe Rønn Hornbech aldrig kunne finde på at støtte, anderledes end måske i ord eller på et stykke papir.

Det vigtigste er ikke fru Birthe Rønn Hornbech; der sker alligevel ingen ændringer dér. Det, der er afgørende, mener jeg stadig er fru Lone Dybkjær, og jeg kunne godt tænke mig at vide: er det virkelig fru Lone Dybkjærs hensigt, at vi skal tage på ferie med det her sniksnak om, at der ikke er defineret noget mål for kvindeforskning, og at dette forslag skal nedstemmes? Kan vi ikke få – det synes jeg i hvert fald ville være rart – en forklaring på, hvad det er for et mål, der skal stå noget om? Så kunne vi eventuelt overveje at erklære vores tilslutning.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er fuldstændig rigtigt, som hr. Tinning siger det. Ved ligestilling forstås, at man har de samme udfoldelsesmuligheder, at man har de samme vilkår, men det betyder ikke, at kvinderne skal tvinges ind i et ganske bestemt mønster eller en ganske bestemt politisk opfattelse.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Vil fru Birthe Rønn Hornbech være så venlig at fortælle mig, hvordan det her beslutningsforslag tvinger kvinder ind i et ganske bestemt mønster og/eller tvinger kvinder til at antage en ganske bestemt politisk opfattelse?

Mette Groes (S):

Jeg vil godt sige til fru Birthe Rønn Hornbech, når hun snakker om, at kvinderne ikke skal låses fast som noget særligt, at kvinder er jo noget særligt, og dette forslag er netop kommet frem for at støtte forskningen i kvindernes særlige egenskaber, særlige problemer. Det, vi vil med det, er at fremskaffe viden om de ting, og jeg kan derfor ikke forstå, at fru Birthe Rønn Hornbech ikke kan lade sin positive holdning til kvindeforskningen udmønte i en praktisk håndsrækning, som har noget med kroner og øre at gøre, for det er jo det, der skiller – den lille bitte bevilling, der er tale om. Det er den, flertallet ikke vil gå med til.

Så vil jeg godt sige til fru Lone Dybkjær, der henviser til de bemærkninger, som de radikale kom med under første behandling, at det, jeg gjorde vrøvl over, da jeg klagede over de radikales ukollegiale holdning, var, at efter første behandling havde vi en forhandling med de radikale, og da fik vi indtryk af, at vi kunne nå frem til et resultat, der kunne bære et flertal igennem. Straks efter denne forhandling sprang de radikale fra, og hvis man vil regnes for at være et parti, som går ind for ligestilling, er det ikke en måde at opføre sig på, når det skal udmøntes i konkret handling.

Alice Faber (SF):

Fru Birthe Rønn Hornbech giver udtryk for nogle gode meninger om kvinders ligestilling, men det er bare ikke tilstrækkeligt. Hvis vi skal ændre noget ved kønsrollemønstret, skal der penge bagved også, og det er det, vi beklager så forfærdelig meget at de kvindelige folketingsmedlemmer ikke vil være med til at støtte.

Fru Lone Dybkjær gav udtryk for, at der havde været en kamp i den radikale gruppe. Ja, jeg forstod, at der havde været en kamp med fru Lone Dybkjær, og fru Lone Dybkjær gav udtryk over for mig bagefter for, at der var identitetsproblemer, hvis vi skulle lave så store ændringer, at de radikale kunne acceptere det.

Det er det rene sludder. Der er overhovedet ikke tale om, at der kan være identitetsproblemer med et beslutningsforslag, og specielt ikke, hvis det er sådan, at de, der har fremsat forslaget, kan acceptere det. Det var en afledningsmanøvre fra fru Lone Dybkjærs